

Det er en meget vital debat, der pågår i OSCE i øjeblikket. Hvis ministeren har svaret, så har jeg bare ikke hørt ordentlig efter.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Undskyld, jeg ved ikke helt, hvad det ærede medlem tænker på i forbindelse med øst-vest-debatten. Det startede jo med at være et forum for øst-vest-debat, men vi skulle jo gerne have bevæget os længere end det.

(Kort bemærkning).

Jens Christian Lund (S):

Nu er jeg selvfølgelig ked af, at jeg skal bruge mit andet spørgsmål til at forklare, hvad jeg sagde. Men diskussionen er jo, som ministeren helt klart ved, at nogle af de østeuropæiske lande mener, at vi lægger nogle andre kriterier øst for Wien, end vi gør vest for Wien. Og det vil jeg da gerne høre ministerens holdning til.

Jeg vil så godt lige her spørge ministeren – jeg håber, jeg når det: Er ministeren enig i, at hvis der er en hviderussisk intellektuel, der gerne vil til Danmark, så kan den pågældende ikke søge fra Hviderusland, men skal til Moskva eller et andet sted for at søge om at komme til Danmark? Og er ministeren enig i, som der står, når man læser på Udenrigsministeriets hjemmeside, at det ikke er en ufarlig ting at tilkendegive, at man godt kunne tænke sig at flygte fra Hviderusland til f.eks. Danmark?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det sidste om visumansøgninger fra hviderusserne kan jeg ikke stå og tage stilling til her i forbindelse med en OSCE-debat. Det kan jeg faktisk ikke.

Men med hensyn til øst-vest er det afgørende – nu forstod jeg det, og jeg tror også, jeg kan klare det med et svar – at der ikke er dobbeltstandarder, at der er de samme kriterier. Det er især Rusland, der kritiserer os for at gå hårdere til russerne, end man gør til os selv. Jeg synes ikke, russerne har ret. Det er også derfor, de har været så hårde ved OSCE i Tjetjeniensituationen.

Jeg synes ikke, russerne har ret. Jeg synes, det er meget vigtigt, at OSCE kan fastholde sit forsvaret for ytringsfriheden, for mediefriheden, for demokratiet og kan holde øje med de ting. Det er så der, Rusland og OSCE er kommet på kant med hinanden. Og der synes jeg faktisk at OSCE gør et godt stykke arbejde. Man risikerer selvføl-

gelig at blive ugleset og kritiseret, hvis man kommer med noget, der er upopulært. Det er jo det, man kan se andre steder.

Men med hensyn til at Rusland ønsker spille-reglerne lavet om, synes vi ikke, at spillereglerne skal laves om, fordi russerne er utilfredse med OSCE.

Formanden:

Hvis ellers spørgsmålene er fuldt afklaret, vil jeg sige tak til udenrigsministeren.

Der er flere, der har bedt om ordet. Det er hr. Frank Aaen i anden omgang.

Frank Aaen (EL):

Nu kan de, der følger debatten, selvfølgelig sige: Er det nu så vigtigt med de der datoer? Det er det muligvis ikke, men det er det jo alligevel.

For sagen er jo, at op til Muhammedkrisen kom der adskillige henvendelser fra det internationale samfund, og der kom en henvendelse fra otte ambassadører i København, som sagde: I har et problem, vil I ikke være med til at tage en debat om det? Det svar, de fik, var, at det bare var et lumsk angreb på ytringsfriheden. Vi gad overhovedet ikke snakke med dem, hvilket var forkert, og hvilket førte til en katastrofe.

Kl. 14.40

Der kommer så yderligere henvendelser fra OSCE, som siger: I har et problem, vil I ikke debattere det? Og det er rigtigt, at det var ved et besøg den 30. eller 31. maj sidste år, og så ruller sagen videre frem. Frem til den 30. marts i år er der ingen, der kender til OSCE's nye henvendelse og til opfordringerne om at gøre noget ved det.

Det er på trods af – det kan vi i hvert fald læse og har vi også hørt i fjernsynet – at OSCE har sagt: Tag nu og offentliggør vores henvendelse, tag og offentliggør regeringens svar, som er, at der ikke er noget at komme efter. Det er i hvert fald, hvad vi har hørt i offentligheden fra OSCE, altså at de synes, at tingene skulle komme frem.

Men det ændrer jo ikke ved, at regeringen altså har et dokument i 8 måneder, som kritiserer vores udlændingepolitik, har svaret på dokumentet i oktober og alligevel holdt det fortroligt for befolkningen og for Folketinget. At nogen så kunne have været så vis at spørge efter det, er muligt. Men det ændrer jo ikke ved, at regeringen ikke gjorde det før 8 måneder efter.

Det er det, jeg synes er så fatalt, altså at vi har en regering, som får henvendelser og redegørelse om, at Danmark har et problem, vi skal gøre